

Edebiyat Defteri

notes -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
5 Mayıs 2021 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ah Hayri!

Bize sıra ne zaman gelecek Hayri...
Kuşatılmış hissetmiyor musun sen de
Vicdanını sarmış binlerce vızıltı,
İşgala durmuş ıssız şehrini
Fikrin, zikrin, kahkaha seslerinden bir zindanda mahpus.

Özgürlük diyorsun fısıltı halinde
Oysaki kanatların kırgın,
Belli değil kaç darbe yemişsin karanlık düşlerinden
Gözlerindeki gri bulutları silemiyorsun bir türlü
Tertemiz mavi bir gözyüzü oysaki hayallerindeki
Sahi onu sen de mi görmüyorsun?

Sıramızı beklerken donmuş toprağın içinde
Nisan yağmurları gibi bereketli hüznler yağıyor üzerimize
Ardından bir tek sen çiçeğe duruyorsun
Yaprak yaprak ben dökülüyorum bizden
Sen meyveye dönerken

Ah Hayri!
Buradan da belli değil mi?
Sıra sana geldiğinde
Biz lafzından düşen ben olacağım
Belli ki mavi gökyüzünde
Kanat çırpacaksın artık...
Tek başına... Düşlediğin gibi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879693/ah-hayri.html>

Sadece

Bir kadın gibi sevmeli
Bir kadın gibi sevimliydi
Sevdiğinin elleri ellerine değdi
(Korkuyla) seyredemiş gibi
(Korkuyla) Uçurumun tepesinden uçurumun dibini
Nisan yağmuruna dokunan tohum gibi
Titredi içi/İçi titredi...

Bilinmez uçurumun dibiydi
Yukarı yükselen sesler alabildiğince zarif, alabildiğince çekici
Bir kadın gibi
Bir kadının teni gibi
Uzak diyarların uzak ülkesine
Siyahın hükümsüz kaldığı
Tüm grilerin beyaza döndüğü yere
Bir davetti...

Bir rüya... Belki de bir kabus
Bu davetle açılan gökle yer arasındaki kapı
Her şeyi bırakıp gitmek
Açılınca yok olan kapılardan geçmek
Usul usul bıkmadan usanmadan seni dokuyan geçmişi
Adım adım unutmak/terk etmek
Bırakmak... Yok olan kapıları kapamak/bir bilinmeze yol almak
Bir çırpıda silip geçmişi, yarınlar beyaz sayfalar açmak
Bir kadın gibi...

Yazılmamış beyaz sayfalar kaç tanedir ki önünde
Ve hepsinde beyaz mıdır yazılacaklar üzerine
Don Kişot gibi bilinmeyene
Alabildiğince yüksek hayallerinle
Meydan okumak (işte böyle)
Bir kadın gibi...
Bir kadın gibi sevmek
Bir kadın gibi sevimlik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879834/sadece.html>

Mey-Hane

Bu gece,
Beni ben yapan herşeye
Can verdim.
Korkularım baş köşede
Sağımda hüzünlerim, solumda ümitlerim
Yanında neşem, karşısında keşkelerim.
İçimde hiç büyümeyen küçük kız
Ve de endişeli yetişkin
Oturduk, "ben" üzerine masa kurduk.
Kederleri meze yaptık,
Üstüne de mutlu anları yudumladık.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879986/mey-hane.html>

Temizlik

Bazen unutuyorsun iŖte!
YaŖam denilen kurallar dizgisinden
Küçük bir zinciri.
Çünkü,
Yine bükümüŖtür dizlerini nefis yükü.

Sonra...
Kırık hayallere karıŖır kırılmıŖ kalpler.
İlk fırsatta temizleyiverirsin hemen,
DüŖünmeden,
Hiç vakit kaybetmeden
Ardında bıraktığın o yıkıntıları,
Silip süpürürsün her kırıntıyı.

Oysa ki yaŖamına dizili nefesleri siliyorsundur
Ve bedenine gömülü tuğlaları çekiyorsundur yarınından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/880292/temizlik.html>

Anemon'u Okurken

Büyüme için yanıp tutuşan bir çocuktum ben
Düşlerim vardı yarınlarımı tazelediğim
Bir uçurtmanın ipi ne kadar sonsuz olabilirse
İşte o kadardı menzili
Sen Visione'ye seslenirken veya
Destina'ya öyküler anlatırken, o uyurken,
Gecekondu mahallesinin kömür kokusu altında
Gökyüzündeki gri sisi üflüyorduk biz düşlerimizde.

Anemon...
Göğün mavi kanatlarına yaslanmış dağ lalesi
Anemon...
Huzurun sesini yakalamış derinlerin mavisini

Çocuktuk... Ve elimizde yoktu renkli boyama kitapları...
Mahalleye sızmış hain bir gri tadındaydı
Tüm resimler ve çizgiler
Tüm kalemler kurşun sertliğindeydi
Kırılırdı hep çiçek tarlalarını çizerken...
Sahi!
Nereden bilecektik?
Okyanusu, okyanustaki mercanları...
Küçüktük dedim ya...
Karpuz kapukları yüzdürüyorduk daha
Bizim kadar küçüktü oynadığımız *oklu dere,
Uzundu menzili... Hiç gidemedik bu yüzden aktığı mavi körfeze
Kocabaşları balık diye seviyorduk
Bu yüzden belki de düşlerimizde
Büyüyünce balıklar kurbağa olurdu sevdiğimiz yaz gecelerinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881210/anemon-u-okurken.html>

Adı Jakaranda

"Öyle bir şey!" deme
Kapat mavi gözlerini bulutlarla
Dışarı düşmesin sevdamin tek bir parçası.
"Unuttun mu?" diye sana da sordular mı
Sözcüklerini de kapat seni dinleyenlere
Kapılmasınlar yüreğini dağlayan ayrılığın öfkesine
Düşmesinler kor alev gibi peşine

Bak!
Ey sevgili bak!... Düşlerimin ardına bak!
O düşlerimin ardında dolu dizgin hayallerim var,
Her biri kanatlı birer tulpar
Her biri nefessiz sana koşmakta
Elimi kolumu bağlayan bu hayat kalesi
Ulaşamıyor düşlerimde sürdürdüğüm cennete
Kimsenin haberi yok sana koşan yollarımdan
Kimsenin haberi yok yolların etrafındaki taşlarını duaya açmış kan kırmızı gelinciklerden
Dört nala şaha kalkmış sevdanı
Bir sen biliyorsun düşlerimde
Bir de ben biliyorum düşlerin gerisinde
Topu topu tek kişi...

Bu dünya sağır
Bu insanlar sağır
Sen sağırsın, hatta ben de sağırım senin kadar, sizin kadar
Yüreğim bağıyor bar bar
Kıyametler kopuyor cennetimde
Bu sağırlık yok ediyor cennetimi,
Yavaş yavaş dönüştürüyor bir cehenneme
Cansız bedenim düşüyor yıkılmış hayallerimin üzerine
Ben ruhumu öldürüyorum
Senin soğuk teninin üzerine bırakıyorum öylece
Yok oluyoruz birlikte
Geriye mavi göğü kapatan eflatun jakarandalar kalıyor sadece.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882242/adi-jakaranda.html>

Aynı Veda

Aynı denizin kenarında
sen,
uzaklarda nisan yağmurunu bekliyorsun,
tekrar çiçeğe durma hayalini büyütüyor
gidene döktüğün yaşların.
ben,
hayali bir rıhtımda
denize düşmüş göğü seyrediyorum
tüm griliklerin dumanı üstünde
baharın göğsünden yeni çıkmış gibi kokuyor
deniz üzerine yapışan taze hüznün.

Ve
gel gitler
gel gitler
gider gelir, gelir gider...

Aynı rüyanın ortasındaız birden
yırtar
vapur sirenlerini
kanunun tellerinden dökülen/yükselen bildik o tını
deli mavine usulca griden perdeler çeker
ceviz tanesi kadar donmuş ahlar
bir dua gibi dilinden
düşer de düşer
yüreğini döver de döver
peşinden yağmura tomurcuklanır bahar
bir çeyiz sandığı içinde kırık sazın üç teline asılı
boğazlanmış vedalar yankılanır
saz, kanun ve vapur evrenin tüm seslerine gebe kalır
firavunu boğazlayan bir kadın belirir
ve
parlar
profilden koyu siyah iri gözleri
doğmamış günün tekmeleri gibi
sandığın duvarlarında bir görünür bir kaybolur...

sen,
kendi sabahına uyanıyorsundur artık
ardından ölü vedaların kanıyla
tüm sabahlarım kızıla boyanır

Aynı denizin kenarında
aynı güne uyanırız.
sen,
dalga dalga gelen umudu bekliyorsundur
karşı kıyıda.
ben,
sandığımdaki vedaları döküyorumdur
rıhtımdan demir alan umudumun ardına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884441/ayni-veda.html>

Gecenin Uyanışı

Bir kadın aksi düşüyor
ayın
beyaz ellerinden
geceye...

***

Bir kadın aksi
bir de kadın sesi
uzanmış boylu boyunca hatıralara
sabaha nöbet tutuyor.

Nöbetçinin not defteri:

-Dün gece
tüm balıklar
denize düşen ayın gölgesini taşıdılar yarına
ağıtları dilsizdi
ve uyuyanlar
duymadı hiçbir şey
ve ayın
gölgesine düştü
sönmüş/ölmüş yıldızların bütün gözyaşları
ve ölüm sessizliği
dalga dalga yıktı
fikir kıyılarını
ve kıyıları
boylu boyunca kapladı
ince uzun bir kadının yankılanan çığlıkları
ve kadının
karanlıkta/karanlıkla boy atmış korkuları
adım adım izledi korkmuş kadını
ve deniz
öyle parlak öyle maviydi ki
kadının gözlerinde deniz yankılandı
ve gece
çiğ taneleriyle yıkanıp sabaha uyandı
kadının tüm korkuları
güneşin kızıl gözlerinde yok oldu...

Bir kadın sesi:

-ve bekçi
uzun uzun çaldı düdüğünü üç kez
"asayiş berkemâl", "asayiş berkemâl", "asayiş berkemâl"
ve ayak sesleri bir bir kesildi korkularımın
ve güneş nazikçe göz kırptı balıklara
ve balıklar bıraktılar ayın gölgesini sabaha
bekçinin kanlı gözleriydi bildiğin tan vakti
tüm dünya sabaha uyandı
ve bekçi kendi gecesine uyudu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886547/gecenin-uyanisi.html>

Gökten Yıldız Düştü

Günden yıldızlar topladım
Hayalini kandil yaptım geceye
Uykusuzdu geceler hayalinle
Hayalindi gözümdeki perde

Günden yıldızlar topladım
Yediveren beyaz güller
Dudaklarında kırmızıya döner
Gece semaya iner kızıl kandiller

Günden yıldızlar topladım
Her biri yüreğimde bir sızı
Mevsim bahardı çiçek açtı gönül arsızı
Dilek diye düşürdü her bir yıldızı

Günden yıldızlar topladım
Hepsinin kuyruğunda acı asılı
Mecnun ile Leyla'yı, Yusuf ile Züleyha'yı
Gönül ehli bildik bal eyledik biz acıyı

Kim bilir senin ne farkın vardı
Bekledi durdu şu dağın ardı
Her bakışa günden bir hayal karardı
Gökten yıldız düştü, dünya acıya bulandı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892077/gokten-yildiz-dustu.html>

Bilinmezlik Kabı

Kulak ver
ama
Aklın takılmasın fısıltılara
Gör görebildiğince yeri, tanı yüzleri
Dümdüz yürü başın hiç düşmesin geri
Aklın fısıltılar ardından giriverirse çıkmaza
Fısıltılar kesilir sessizliğe gömülür çıkmazlar
Geçmişten ve gelecekte acı anıların görüntüsü
Mutlu anların kahkahasında
Zifiri karanlıkta parlayıp sönen yıldızlar gibi
Yanar söner, yanar söner, yanar söner sen kaçtıkça
Tırnakların parçalamaz betonu, geçmez duvara
Kahkahaların arasında çığığın Nisan yağmurunun gelip geçen şıpırtısı gibi
Belki de evrenin sonsuzunda salınan bir karıncanın ayak sesi
Bir bakmışsın o koca salıncakta sensin bir sonsuzdan bir sonsuza uçan
Kayıp bir yıldızın peşine düşmüşsün gibi
Uzatsan elini bulup tutacaktıydın gibi
Ama bırakamazsın ki korkularınla örülmüş ipi.

Kulak ver
ama
Aklın takılmasın fısıltılara
Sıyrılıp bedeninden seyrüseferdesin cihanı
Anı, dünü ve yarını
İzliyorsun yokmuşsun gibi
Gözlerinin önünden akıyor zaman nehri
Bahar doğuyor yine ve sen fark etmeden yine gelip geçiyor
Kulaklarında sadece şen şakrak bir kadının şuh sesi
Yazı son anda yakalıyorsun avuçlarından sıkıca tutuyorsun
Güzün ılık yeli yalıyor şefkatli kollarıyla yüzünü
Kayıp gidiyor o da ellerinden.
***

Sanki yabancı BİR YOLCU zaman
Dur duraksız geçip gidiyor işte
İçindeki kederden midir ki
En çok kıştan GERİDE KALAN anılar
En çok o oyalanıyor deşip giderken yüreğini
Vardıkları yer, SON DURAK GEÇMİŞ yaşanmışlıklar şehri,
Anıları yiyip tüketen bir ZİNDAN
Kum misali akıyor yine ZAMAN
Bilinmezlikler kabından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893169/bilinmezlik-kabi.html>

Mutlu Yıllar Sana Çocuk

Sana bomba gibi bir haberim var çocuk
Büyüdün.
Artık yok olacak bulutlara bıraktığın ayak izlerin
Silinecek defterlere yazılı o masum gülüşün
Hep büyük kalacaksın... Hiç çocuk olmamış gibi olacaksın.
Son çocuk düşlerini de sen, kendi ellerinle boğacaksın.
Mutlu yıllar sana çocuk... Artık büyüdün.
Hep büyük kalacaksın... Hiç çocuk olmamış gibi olacaksın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893795/mutlu-yillar-sana-cocuk.html>

Yar Elinden

Acılarımı yükledim sırtıma
Koyuldum ince ve uzun bir yola
Az gittim, uz gittim Mecnun'a döndüm
Feryadımı bıraktım sağa sola

Çöl dedikleri dağ tepe her yer kum
Benim çölüm Leyla'sız kalan yolum
Bir deli âdem Mecnun dedikleri
Bencileyin çölde bulur bir yudum

Her bir tepenin ardındaki giz sen
Rüzgârla birlikte hep göçüp giden
Mecnun'un seraba düştüğü anda
Kalbe görünür Leyla her tepeden

Aştım çölleri bulamadım çare
Kum misali bu gönlüm pare pare
Akıl dedikleri nefse düğümlü
Ben aklımı yendim de düştüm yâre

Dokundum Leyla'ya açıldı perde
Leyla bin oldu görüldü her yerde
Güneşle konuştum gitmesin diye
Tan vakti, ayrılık dönüştü derde

Yol üstünde bir virane hansın sen
Gelip geçen gariplerden biri ben
Leyla dedik, sustuk, kapına geldik
Aşk umduk, kefen giydik yar elinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894437/yar-elinden.html>

Davet

Sevmenin ikinci vaktindeyim
Nicedir yoksun düşlerimde
En son kendi ellerimle parçalamıştım kalbimi
Sen içinde yoktun...

Dün gece
Yorgun düştüm
Gökyüzündeki gri bulutları temizlemekten
Ellerimle indirdim her bir damlayı
Uyandırmadım puhu kuşlarını ve de hiç bir karıncayı
Siyah gelinciklerin üzerine bıraktım hepsini
Teker teker uçlarına dizdim ağrıları
Yeni doğan güneşle salınsınlar diye.
Tespah tespih döküldü kelimeler
Doğum sancısı gibi kıvranıyorlardı düşlerimde
Hepsi de ölüydüler.

Bir sabah karabasanına tutuluyorum
Yabancı bir kadın beliriyor rem uykusunda
Seni nereden tanıyorum diyen ela gözlerinde anıları aralayan tanıdık bakışlar...
Siyah kıvrıkcık saçları yıldızlara göz kırpmıyor
Şeyla bakışlarında dolunay büyüyor da büyüyor
Dünya aynı dünya... Hiçlikte asılı dönüyor da dönüyor...
Gecenin gölgesi düşüyor olmayan denizlerin ortasına
Kadının sesi ansızın yankılanıyor bir uçurumun kenarında
Süsle beni gece! diyor, ört üzerimi taze bitmiş ölümler...

***

Ben bir perdeydim hayat üzerine örtülü
Üzerime düşlerimden renkler düşerdi
Bitse diyordum, bir kapansa perde...
Lakin şehadet de pek yanaşmıyordu dilime
Daha bir acı serpiyordum üzerime, daha çok acı
Acıdan kızarıyordu bembeyaz perde
Mavi gökyüzü kan döküyordu, gün doğuyordu tekrar tekrar ölü bedenim üzerine.
Sahi ölüm,
Hangi rüyada yakalayacaksın son nefsimi
Hangi nefeste vuracaksın yüreğimi
Bilmez misin?
Ben bir söğüt gölgesinde kaybetmiştim tüm renkli bilyelerimi
O zamandan beri, gel diye beklemekteyim seni.

***

Ey Hayat! Kaç defa öldüm dualarımda
Ey Sevgili! Kaç defa öldüm kollarımdayken rüyalarımda
Hiçbirinde de durmadı şu fani dünya...
Bir an bile bakmadı yeni gelen gün ardına
Mehtap yine hercai karanlığı süsledi,
Güneş mezar taşı gibi dikildi üzerimde her seferinde.

***

Ölüm, beni bu gece andı
En sevdiğim şarkılar, ağıt diye çiğ tanelerine asıldılar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/903438/davet.html>

Ben Düşerim

Kalbim
Dehşet içindesin yine
Her bir kırığı hayallerimin
Boş odalarına dolar düşlerimin
Ve tekrar tekrar çıkarım uçuruma
Umutlarla yükselttiğim bahar sabahlarında
Elime geçeni atarım/dökerim derinlerdeki karabasan dehlizlere
Dilime dolanır kulaklarıma çalan salavat
Ölüme ritim tutar söylediğim her söz
De ki nedir beni dalgalandığım mavi göklerden ayıran
Diyecek sözüm yok... Susarım
Görmek istemediğim her gerçek
Yüzüme çarpar,
Dökülür tozlanmış yüreğimi yıkayacak yaşlar
Güz yağmuru gibi
Tek tek hasada başlar
Guslünü almış yapraklar
Tekbir sesiyle bırakır kendini
Yüzü kara bulutlar ağıt yakar
Bir yanda ben bir yanda sararmış yapraklara işli umutlar
Uçurumdan
Yapraklar düşer
Umutlar düşer
Ben düşerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/935784/ben-duserim.html>

Oğul

Oğul
Doğmadın diye kúsmedim sana
Olsun! Kendi nefesimle büyütürüm seni.

Bir el gelip kesecek göbek bağını, canın yanmaz dediler
Düşlerim attı seni dışarı
Dinmedi yine sızısı

Ellere bırakmadım makası
Uyandırdım kendimi hayallerden
Gerçeklerle yıkadım tek tek onları
Çıkar çıkmaz hayalimden
Kordonunu ben kestim
Düşlerimde de ölüsün oğul.

İlk gülüşün hangi güne denk düşer
Takvimlere düştüm notları
Hepsinde katil ellerim izliyor çizikleri
Kime gülmüştün sahi
Arada, burnuma gelir süt kokun
Göğsüm şişer be oğul.

Gözlerindeki ışıltı yansıyor yüreğime
Evet tam orada bir sen var, üstünde çığlıklarım
Gözlerinin mavi rengi yükseliyor güneş doğmayan ülkeme
Ah oğul
Ülkem küllerini silkelerken üzerinden
Ben hala virgül peşindeyim
Zihnim şişiyor oğul
İçinde söylenmemiş ninniler.

Kulaklarıma çalınıyor uzaklardan,
Kırık hayallerin diyarından gelmiş bir ses
Tüm dağları yüreğim taşıyor sanki
Çocuk sesin -ne de çok beklemişim- keman tınısı gibi
Düşlerimi delip geçiyor
Hücrelerim dağılıyor etrafa
Hepsi sen oluyor bağırıyorlar bir ağızdan 'anne' diye.

En çok da serçe parmağım özlüyor seni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102228/ogul.html>

Emanet

İlk ayrılıkta tükettim incilerimi
Hepsi çiğ tanesi gibi dipsiz sabahlara döküldüler ellerinden
Yaza yabancı bir kardelensin artık
"Kendine iyi bak"lara emanet edilen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1268461/emanet.html>

Mavi Buz

Aslında gitmek... Kırık kanatlarınla... Göğre doğru
O deli maviyi aralamak ne kadar da zordu
Oysaki alınlarımız
Nefretle çizdiğimiz izlerle doluydu.

Bu izlerden tanıyorduk hiç sektirmeden içimizdeki kararı
Takvimlerden siliyorduk her baharı
Dünyanın içi de bizimle soğuyordu
Yeryüzü kutup beyazlığında
İnsanların mimiklerinden mavi buzlar sarkıyordu.

Biliyorduk... Ve aklımız da alıyordu
Beş katlı binanın altıncı katı yoktu
Ne kadar gitmek istesek de yukarı
Asansör hep beşinci katta duruyordu.

İşte o katta hepimiz donmuştuk, kalplerimiz de donmuştu
Dikenli tellerle sarılı sınırları geçecek hiç kimse yoktu
Bir adım bile atmadık o tellere doğru
Sadece öfkemizi büyüttük
Ardından pembeyi bilmeyen düşlerimizi siyahlara bürüdük.

Gökyüzündeki son yıldız da karanlığa sönüyordu
Sonra hiçlikten ve tek kalmış bir yürekte bir destan doğdu
Ki biz onunla yufka yürekli diye de dalga geçerdik
Tüm renkler beyaza dönmeden önce.

Masalın sonudur bu belki, kimseyi de memnun etmez doğrusu
Sanki bir çocuğun ilk hecesindeki tınısız uğultu
Ne sevinç var içinde ne de sevgi çevresinde
Oysaki çok çok yıllar önce
Yürekte, sanki hiç solmayacak çiçekler açardı duyulan her hecede.

Biliyorduk... Ve aklımız da alıyordu
Beş katlı binanın altıncı katı yoktu
Ne kadar gitmek istesek de yukarı
Asansör hep beşinci katta duruyordu.

Aslında gitmek... Kırık kanatlarınla... Göğre doğru
O deli maviyi aralamak ne kadar da zordu
Oysaki alınlarımız
Nefretle çizdiğimiz izlerle doluydu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1268599/mavi-buz.html>

Bülbülün Tiradı

Bu aşk hikayesinde
ben bir bülbülüm
Etrafında pervane
şakıyıp duruyorum
Ayaklarım değmiyor yere
sürekli aşktan bahsediyorum
Çoşuyorum şakıdıkça
çoşum sana geçsin istiyorum
Belki, geçiyor da
al al oluyor yanakların
Goncada yumulu gözlerin aralanıyor mavi gökyüzüne
gülle evriliyorsun
Ama
topraktan koparamıyorsun köklerini
Bu yüzden, sırf bu yüzden belki de
dikenlerinle deşiyorsun kalbimi
Evet
o dikenler birer gerçek
Hepsini tek tek geçiriyorsun kalbime
kalbim bir dikenli bahçe
Sende, senle biriktirdiğim ne varsa
deşmek, dökmek istiyorsun belli
Sonra
başarmış gibi rahatlık çöküyor üzerine
Ama
tarih hercai bülbülün destanıyla dolu
Gül ne kadar kanatsa da, acıtsa da canını
Güle o al rengine veren bülbülün kanı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1269367/bulbulun-tiradi.html>

Hayal İŖte...

Gizli bir gl bahçesi vardı burnunun üzerinde
Kısılan gözleriyle açığa çıkardı
eker alırdı sonsuzluğun kollarına anı

Kafasında sesler vardı ve o sesler hiç susmazdı
Nefesi eksilirdi, yenisi biterdi ardından hemen
OĞula durmuŖ kovan misali kafasının içi
Karanlığı umuda gebe kalırdı
Zordu her doğumu, sabahlar...
O sabahlar hiç kolay olmazdı
Kaından da kurtuldu küçük sıyrıklarla,
oğunun pençesi yüreğini deŖti
Eksildi belki her defasında
Ama yılmadı yaŖamaktan
Koca elleriyle tutundu yaŖamın acımasız kollarına

Çok Ŗeyden korkardı,
Sevdiklerinden,
Sevenlerinden,
En çok da annesinden
Asla sndremezdi gözlerindeki ıŖık demetini korkuları

Severdi de,
Bazen gizli gizli, çoğu zaman apaçık
Hepsinin de üzerine titrerdi
Hep kendince
Ne eksik ne fazla
Her Ŗey gibi sevgisi de kararınca
Çünkü sağlam basardı ayağı yere

Bir gün beni de içine aldı
Hiç bırakmadı
Hayal iŖte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1284132/hayal-iste.html>

Çok Zaman Önce

Bir sabah kalktım, tüm kapılar kapalıydı
Bir yabancı'nın eli değmişti sanki bedenime
Her dokunuşun üzerinde aynı kelime yazılıydı
İtalik, koyu harflerle: çok zaman önce

Anıları çevirdim birer birer, büyük punto yaşlarla birlikte
Her şey oradaydı, üzerleri tozlanmamış bile
Sahi dedim, bu tazelik kokusu nedir burnumu titreten
Oysa orada duruyordu gerçek: çok zaman önce

Duramazdım yerimde, gitmeliydim yaban ellere
Ama prangalar vardı zihnimde, öyle yakındı ki... bir tık ötede
Bekledim, bekledim, bekledim... Uykuyu haram kıldım gözlerime
Ardına bile bakmadan gitmişsin: çok zaman önce

Aynı yerdeyim, bıraktığın yerde, kuruyor artık döktüğüm yaşlar
Soğumuş kalbim ellerimde, cam kırıkları batmış her yerine
Susmayan dilin susmuş, sessiz sedasız yakmışsın düşlerimi
Oysa sen hep derdin bunu, ben gülerdim: çok zaman önce

Ömür tükenmiş devirmeden yılları, akşamsefası küskünlükler
Güzel sözler kalmış geride, yine de yıkık dökük her yer harabe
Gözler aydınlığa kör, artık karanlıkta açar düşlerim
Çünkü sustun: çok zaman önce

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1284305/cok-zaman-once.html>

Bu Ölü Kalkmaz Musalla Taşından

Kalbin kırık,
Kalbim kırık,
Bu ölü kalkmaz musalla taşından

Ne sen dokunabilirsin göz yaşlarıma
Ne de ben
Tabutun iki yanında iki yabancı
Akan kandan gözler âmâ
Bu ölü kalkmaz musalla taşından

Ankara ayazında bir cehennem sessizliği
Kuşlar unutmuş bahara uyanmayı
Erkenci bademler dalmışlar baharın düşüne
Kışın serpiştirdiği ölü toprağı
Kalplerimizin kefeni
Sihirli öpüşler vardı geçmiş masallarda
Çok önce uyanmıştık, çocukluğumuzun karanlık düşlerinden
Bu ölü kalkmaz musalla taşından

Kalbin kırık,
Kalbim kırık,
Bu ölü kalkmaz musalla taşından.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1287272/bu-olu-kalkmaz-musalla-tasindan.html>

Tut Elimden

gökyüzünün kandilleri gözlerime düşer
ellerimde lacivert dehlizlerin atlasları
sana doğru koşan benim
bağrı yanık cehennemi peşime takıp gelen
hem büyüyen hem küçülen
hiçliğin aynasında sonsuza düşen benim
tut elimden

bir varsın bir yoksun
çizginin bir sağında bir solunda
aldığın nefes olsaydım o kısa arada
yapıştırdım yüreğine, ah ne saadet
ama bir ateş var aramızda
Dorian Gray'in gözlerini yakan bir ateş
aynada belirir çirkin yüzüm
tut elimden

keşkeler yok dilimde,
sen varsın, yarın var, biz varız
kaç dağın ardında, uzağa düşmüş gölgen
güneşi tutuyorum bir elimle
dahası olmasın ayrılıkların dua gibi dilimde
peşinden dev adımlarla gelen benim
ikimizi de ısıtacak bu güneş
tut elimden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1287519/tut-elimden.html>

Sadece Kırgınım Sana

Adını sildim bugün...
önce dilimden düştün
topu topu iki heceydin, dünya kadar da ağır
boynumda şah damarımın üzerindeydi dudakların
elim hiç acımadı tuz ruhuyla üzerini ovarken.

Saçların düştü göğsüme,
yan masadaki kem göz
uzattı hemen elindeki kasaturayı
kokundan buldum kalbimdeki yerini
senin kadar acıtmadı inan bıçak yarası.

Ellerim ellerinde yaralı bir kuş
yuva bellemiş avuçlarının içini
kanımla yıkıyorsun kar beyaz goncaları
kuş tüyünden toplar yapıyorsun sevdiklerine sonra
gözüm kızıl goncada, meyveye dönmüş bir çiçek
sağ elin mi sol elin mi seçemiyorum
ama senin elin... yapışıyor boynuma
köklerine düşüyor başım,
yapraklarını döküyor zannediyor herkes gülün.

Şiirler okuyor bedensiz baş, ondan bundan...
hepsinde bahar gibi aşk
börtü böcek dile gelmiş, etraf cennet bahçesi
birden ıslanıyor dizeler,
tuzu, yakıyor/kavuruyor çiçekleri,
şakıyan kuşların kanadı kopuyor kalplerinin üzerinden,
yeryüzündeki tüm şarkılar susuyor.

Çünkü senin için ben de herkes gibiyim.
Bense...
Sadece kırgınım sana.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290702/sadece-kirginim-sana.html>

Veda

Gün gelecek keşke diyeceğim
Susacak dilim ilk hecede
Gözümde keşkelerin hüznü birikecek
Sevdiğin ışıltıların ardında gizli gizli
Dudaklarım dudaklarını hatırlayacak
Burnumda buram buram kokun
cennet bahçesinden düşmüş gibi
Kalbimdeki cam kırıklarını toplayacaklar
İlk öpüşün hatırası iyileştirecek yaralı yüreğimi
Tenim ürperecek tazeden ellerin değmiş gibi
Seninle büyütmediğim bir çınarın gölgesinde
soğuyacak kalbim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291202/veda.html>

Adın Mart Senin

Bakıyorum...

Pencerenden yine hüzün dolmuş evine
Sabahın doğum sancısı var gözlerinde
Karlı dağların soğuğu çökmüş göğsüne
Buz tutmuş benim de içim, elin yüreğimde.

Ah bu düşlerin...

Gökmen kuş misali
Bakmışsın karabasan,
Kendi mağaranda boğuluyorsun, kendi mağaranda boğuyorsun
Bakmışsın vakitsiz açan badem çiçekleri, oyunbozan bir hercai.

Bahar ağır gelir yüreğine bilirim

Kışa sığınırsın yeniden,
Uykuya yatar düşlerin

Anladım

Mart'a bulanmıştı kalbin
Soğuk pınarların doğduğu karlı dağlardaydı bir elin
Güneş bile ısıtamazdı o dongun suları
Bir elinse çiçek açmış sıcak menderesleri sıvazlıyordu
Kardelenlerin gözlerindeki korkuyu siliyordu.

Yitik bir zaman var düşlerinde

Üzerinde uçurtmaların uçmadığı gökler

Çünkü yapabiliyorsun...

Nefret etsen de içindekinden,

Sen de öylesin, janjanlı paketleri seviyorsun.

Bir elinden Şubat çekiyor

Bir elinden Nisan...

Bildim...

Adın Mart senin, çok çetinsin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295959/adin-mart-senin.html>

Düş Kapanı

Mesela uykudasın şimdi
Hafiftir uykun, düşlerde yüzüyorsundur
Daldan dala atlarsın
Maskeli ötleğen kadar seri
Uyku koynuna iyice bastırır seni
Tadını alır iyice senin, benim, mutlu düşlerin

Güzel düşler hayal ederim senin için
İçinde ben olsam derim
Bir elin yeni koparılmış bir pamuk
Bir elin köpük köpük bulut
Gözlerin döner dolaşır kıyıları yalar
Düş denizinden bir fırtına savurur beni de kıyıya
Dudakların denk gelir bana
Bildik bir tat bırakırsın ardından
Bana da dolanır düşlerin

Güzel düşler hayal ederim senin için
İçinde ben olan
Nefes alırsın ben
Yemek yersin ben
Sevişirsin ben
Yaşamak gibi olurum sende
Her hücren beni zikreder
Düşlerin bana bulaşır
Sen ben birbirine karışır
Biz oluruz gizliden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297232/dus-kapani.html>

Ömür Dediğin

Beklemelerdeyim yine,
Ardımda dizili yıllar
Elli HA devrildi HA devrilecek...

Kendime geldim,
Hep bir el bekledim saçlarımda gezinen
Kah anamın eli olsun dedim pamuk pamuk,
Kah babamın nasırlı eli,
Avuçlarında işliydi salladığı kazmanın izi...

Baktım boy atmış hayallerim,
Büyüsem dedim, büyüsem, çabucak büyüsem
Asıldım uçurmanın ipine,
Uçurtma ki cıvıl cıvıl bir kuştur
Gökyüzünde süzülür dururdu
Öyle kandırmışlardı bizi,
Kuyruğunda asılı dediler onsekiz,
Yanında da ikizi, yaşamın ağır yükü
Büyüsem dedim çektim, büyüsem dedim çektim
Bu koca dünya sonunda benim dedim,
Karıncaları ürkütmüştü sadece ünüm,
Ne de olsa heyhat onsekizimi görmüştüm
Bir baktım ardıma, taze bir mezar,
Üzerinde boya kalemlerim dikili,
Elime kim iliştiyse bir su testisi
Meğer çocukluğumu gömmüşüm...

Büyüdüm, hep büyüdüm sonra,
Ben büyüdüm hayat daha da büyüdü
Sırtımdaki heybe dolmuş mu ne,
Bu kadar ağır mıydı anılar
Hep yazlarda görünür oldu zaman
Çoktan meyveye durmuştu AĞAÇLAR
O bir solukluk dinginlikte
Burnumda buram buram bahar özlemi
Bir hikmeti olmalıydı güz yağmurlarına denk gelişimin,
Yüzüme yumuşak öpücükler konduran damlalar
Nasıl hançere dönüştü
İşlerinin ehli oldukları da belliydi
Solmuş yaprakları incitmeden bedeninden ayırdılar
Yaz bitmiş, güz elini çoktan kışa vermiş
Uykuda geçen bir zaman var sanki
Ya da baharı yiyen bir saat
Tüm bahanelerimin üzerinden akan akreple yelkovan
Ben uykudayken geçmiş yine zaman...

Büyüdüm,büyüdün, hep bekledim yine
Gittikçe ağırlaştı heybem,
İçinde bir dolu ıvır zıvır
Yoruldukça başka bir boyuta evrilsen dedim,
Yüklerimden kurtulmayı bekledim, çat kapı sen geldin
Güz yağmuru gibi hoyrattı elin
Tüm eğerlerimin yerini aldın...

Değişen pek bir şey yok bu tarafta
Beklemelerdeyim yine, ama adı değişti eğerlerimin
Ardımda dizili yıllar,
Elli HA devrildi HA devrilecek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299415/omur-dedigin.html>

Uzak Var

Uzak var dağların ardı
Uzak var kalbinin sol yanı
Uzak var mutsuzum kadar soğuk
Uzak var istemiyorum kadar hançer
Uzak var bir yüzü güneş,
Uzak var bir yüzü sen
Uzak var hep dert hep dert
Uzakta tuzak var.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309150/uzak-var.html>

Kısa Bir Aşk Hikayesi

Kısa bir aşk hikayesi:

İki kişi
biri sevdi
biri sevildi
seven sevileni
mutlu edemedi
ama her şey çok güzeldi.

"Sevgisizliğin dayatıldığı coğrafyalarda aşk şiiri yazmak bile başlı başına baş kaldırmaktır.."
Cahit Zarifoğlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309456/kisa-bir-ask-hikayesi.html>

Unut Kuşu

Soru buydu, ilk ağızdan çıkmıştı.

"Evet kimi sevebilirsin?"

suslarla tartın gerçeği,

gülüşlerin ardına gizledin belki

boş sözlerle cevabı girdaplara doladın

"Seçemezsin ki!" dedin "O seni bulur!"

Sıradaki soru, ikinci ağızdan çıkmıştı.

"Buldu mu peki?"

Gene diyemedin, suslara bürüdü'n kalbini

"Uzaklar var, kokusu içini titreten" diyemedin

"Ya yakınlar!" diye sormadı ikinci ağız

Cevap veremedin:

"Yakınlar var,

- el ele dar ağacına ne astığını bilmeden uzaklaştığın"

"Hadi anlat!" dese "'yok' kalabalık"

"Yollara düşmüş kaz sürüsü gibiyim" diyemezsin

"Yaz ortasında,

- bir damlacık birikinti peşindeyim" demez gözlerin,

- kapanır gök yüzü gibi

- unuttur maviliği iyice,

- yağmayan, yağamayan kara bulutlar sarar içini.

Sonuncu soru, üçüncü ağızdan çıkmıştı.

"Ne olacak şimdi?"

"Güneş doğmadan batacak içimizde!" demezsin,

Yüzün güler, için cehennem, bilemez "'yok' kalabalık"

- Zamanın hesap ödeme vakti

- Üzerimizde uçuracak Unut Kuşlarını

- Uyutacak bizi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309652/unut-kusu.html>

Sokaklara Ağıt

[italik]Sokaklar var
Gezerken adını anmadığım, [/italik]
Kalbim deli gibi itiraz ediyor dilime:
"Dilim, aklıma kölesin"
"Var mı sahiden ansız geçtiğin sokaklar?"

[italik]Sokaklar var
Sessizlikle hiçliğin kol kala girdiği, [/italik]
Kalbim isyan bayrağını dikiyor göğsümün üzerine
"Sus!" diyorum
Üsteliyor durmadan "Susmam, susamam!"
"Hiçlik" diyor, "Sedasız olmak değildir!"
Nefesimi tutuyorum, tutuyorum, saniyeler tükeniyor
Ben pes ediyorum, kalbim konuşuyor:
"Hiçlik" diyor, "Sedada var olmaktır!"

[italik]Sokaklar var
Ankara'nın serin akşamlarını süsleyen [/italik]
Kalbim ağır aksak, yokmuş gibi yerinde
"Don Kışot'luk taslamaktan yorulmuş olmalı" diyor iç ses
Sesi vakur ve de küstah:
"Ölmeden susturamazsınız beni"
"Bitir hele şu cümleni!"

[italik]Sokaklar var
Çınarların gölgesinde demlenen [/italik]
Soruyor hiddetle, güm, güm, güm: "Dem için ne gerek?"
Dil suskun, iç ses suskun, akıl karanlık köşelerde...
Kendi cevap veriyor: "Aşk gerek!"

[italik]Sokaklar var
Kabus gibi kaçtığın, karabasan gibi çöken
"Kes sesimi" diye yalvarıyor seda [/italik]
"Rüyadır" diyor kalbim, "Kötü bir rüya!" ,
Yaz akşamında esinti gibi sesi:güm, güm, güm
Dil, iç ses, akıl birer emir eri
"Rüyadır!" diyorlar hep bir ağızdan "Rüyadır!"
Kalbim haykırıyor hiddetle:
"Ben ölmeden kesilmez onun sesi."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311165/sokaklara-agit.html>

Kırk Kapı

Bir odaydı kalbin, kırk kapılı
Kırkı da üzerime kapalı...

Üşenmedim bu kez, sonunda el verdim vedaya
Kırk yamalı, kırk kat bohçanın içine
Adını koydum önce,
Üzerini Kırmızı Saçlı Kadın'la kapadım
Tatlı anıları yıktım
Üstüne de sevdiğin kokuları sıktım,
Senin için akıttığım son yaşları dahi bıraktım içine
Umudu kestim, biçtim, öldürdüm, bir daha öldürdüm
Boca ettim yaşlarımın üzerine
Ne kaldıysa artık geriye,
Kelimeler, şiirler, güzel sözler
Yerleştiler kendi yerlerine
Sarıp sarmaladım
Kırk katı tek tek kapadım
Ceviz oymalı bir sandık,
Üzerine işli sana gülen gözlerim
Cin Alilerden kırk kilit yaptım
Top atıldı, kilit çakıldı.

Bir odaydı kalbin, kırk kapılı
Kırkı da üzerime kapalı...

***

Bastian geldi yanıma, yanında da Ay Çocuk
AURYN'u iliştiirdi kalbimin kulpuna
"Ne istiyorsan onu yap" diyen bir fısıltı kulağımda
Sandık kanatlandı, uçtu Fantazya'ya
Buzdan mağaranın en gizli kuytusuna

Bir odaydı kalbin, kırk kapılı
Kırkı da üzerime kapalı...

***

Oyun biter, kapanır perde
Sonunda usulca düşer dilimizden
Beklenen kelime: ElvEda.

Elden ne gelir:
Bir odaydı kalbin, kırk kapılı
Kırkı da üzerime kapalı...

***

Kırk kapı yaptırdım kalbime,
Kırkının da anahtarı
Buz Mağarası'nda saklı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311551/kirk-kapi.html>

Bugün Yeni Bir Gün

Anlayacağın...
Bugün yeni bir gün
Unutulacak elbet bırakıp giden dün.

****

Mesela,
Gece yağmurla yıkandı sokaklar
Bir şey kalmadı geçmişten
Ki geçmiş de çoktan bizi bırakıp gitmişti
Ayak izleri yollardan silindi
Sahi, onlar kimindi
Geçmişle birlikte hepsi terketmişlerdi bizi
Ve biz, gece yağmurla birlikteydik
Yuduk yıkadık tüm sokakları,
Damlar, camlar, yapraklar,
Kurdun kuşun unuttuğu meyveler,
Köşedeki iğde ağacında asılı çaputlar,
Çaputlara iliştilmiş dualar
Dibe bucağa bırakılmış kuru göz yaşları,
Ve dahi çer çöp geçmişten
Elimizden geçti
Çok yorulduk azizim, çok.

***

Anlayacağın...
Bugün yeni bir gün
Unutulacak elbet bırakıp giden dün...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311711/bugun-yeni-bir-gun.html>

Ayna Ağacı

Üşüyorum anne
Mavi gök serilsin üzerime gözlerinle
Peşimde hayaletler
Yapışık nefeslerime
Gece de gündüz de ayna ağacına düşüyor tek tek anne
Saç örgülerinde yakalıyorum güneşi
Bu kez ellerim üşüyor anne
İçim yangın yeri kalbim İbrahim
Bu sızı beni çok fena vuruyor anne
Gölgeleri hapsediyorum gecelerime
Geceler ayna ağacında nöbette
Git diyorum...
Kovalıyorum güzel laflarla kağıttan kuleler dikenleri
Sesime kulak veren ay çıkıp geliyor
Gümüş saçlarını salıyor Körfez'e
Silkiniyor deniz ansızın
Kulağımda mehtabın sarhoş ettiği balıkların şarkıları
Yıkılan kulelerin sesleri gömülüyor derinlere
Ah anne... Mutluluk da mı üşütür insanı

Göçmen kuşlar muştular taşıyor
Leyleklerin gagalarında taze umutlar.

Yine bir Şubat vakti,
Yine cemreler düşmüş can vermeye
Bir cemre yakalasam diyorum, bıraksam soğuk bedenime
Tekrar yeşersem, tekrar hissetsem nefesini yüreğimde

Bir an bu kadar uzun olur mu anne
Ölüm nöbetine düştüm
Üzerimizdeki yük düşün diye duadayım yine
Ardımda sonlanmamış işlerim
Yarım kalmış düşlerim
Ölüm tozunu serpiyor üzerime
Sen yakala beni ellerimden anne
Ah... Bu dert canımı daha ne kadar yakar anne

Göçmen kuşlar muştular taşıyor
Leyleklerin gagalarında taze umutlar...

Yine bir Şubat vakti,
Yine cemreler düşmüş can vermeye
Bir cemre yakalasam diyorum, bıraksam soğuk bedenime
Tekrar yeşersem, tekrar hissetsem nefesini yüreğimde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311827/ayna-agaci.html>

Samanyolu

Bir gece
Evreninin tüm yıldızları taştan bir gök kuşuna tutundular
Sıra sıra kuyruk oldular
Mavi gezene doğru yola çıktılar
Bir, iki, üç, dört, beş derken evrenin bir ucundan bir ucuna ta dünyaya
Sonsuz ışık yılı yol aldılar.

Işık kümesinde sayısız kayıp yıldız
Sonsuzlukta
Sonsuz uzunlukta
Sırtlarına yükledikleri umutla
Yaklaştılar karanlığı yara yara.

Geçtikleri her yerde
Bir fısıltı kaldı geriye...
Mavi gezegen varmış karanlığın dibinde
Bir güneşi varmış bir de ayı, döner dururmuş kendi yörüngesinde
Nurdan doğma bir ruh üflenmiş mavi kürenin içine
Biz de gidiyoruz hep birlikte olup biteni seyre.

Işık kümesinde sayısız kayıp yıldız
Sonsuzlukta
Sonsuz uzunlukta
Sırtlarına yükledikleri umutla
Yaklaştılar karanlığı yara yara.

Gök kuşunun zihni kapıldı mavi gezegenin çekimine
Mavileşti gözünün önündeki her şey
Engin karanlık küçüldü, mavileşti
Mavi gezegen devleşti
Mavi büyüdükçe gözlerinde
Ateş düştü yüreğine
Büyük bir sevinç içinde
Bırakıp ardındaki yolcuları
Düştü mavi gezegenin peşine

Mavi büyüdü gözlerinde
Mavi büyüdükçe gözlerinde
Ateş düştü yüreğine
Döndü, düştü, döndü, düştü
Döndükçe küçüldü, parçalara bölündü
Her parça düştüğü yeri cehenneme döndürdü
Griden bir perde çekildi
Gezegenden yavaş yavaş mavilik silindi

Bir daha hiçbir yıldız ve taştan gök kuşları
Göze alamadı mavi gezegene yaklaşmayı
Sığınıp başka bir gök taşının ardına
Sabahladılar Demirkazık'ta her gece
Güneşin alaca kızılığını vurmadan önce
Karanlığa çekildiler Demirkazık'tan biraz öteye
Sonsuzlukta
Sonsuz uzunlukta
Sonsuz yıldız hiçe ulaştılar
Günden sihirli bir perde çektiler
Mavi gezegendeki gören gözlere

Mavi gezegenin güneşi göründü yavaşça
Gize büründü tüm Samanyolu, yokmuşçasına

Bütün geceler ve bütün gündüzler boyunca*

Sürer gider bu koşuşturmaca
Güneşin ışıltısında dalarlar uykuya
Çekilince de güneş kuytuya
Çıkıverirler ortaya
Nisan yağmurunun dolgun memelerinin bereketine bulanıp birbiri ardına açan papatyalar gibi
Sıra gözetmeksizin çekerler üzerilerindeki gizi
Başlar Samanyolu'ndaki yıldızların mavi gezegen seyri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312033/samanyolu.html>

Hayalci

Hayalci geldi Hanımmmm
Hayaller alırım, hayaller satarım
Hayallerinizin kuyruğuna gökten yıldızlar takarım
Kırıkları temizlenmiş garantili hayaller satarım
El emeği göz nuru
Gönül tornasından çıkmış rüya gibi
Turfanda hayallerim var,
Tazedir de hepsi
Açılınnn!
Hayalci geldi Hanımmmm!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312191/hayalci.html>

Dört Duvar

Dört duvarın canı yok dedim
Onlara döktüm içimi
Öldüm
Dört duvar içine gömdü beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312374/dort-duvar.html>

Hoşçakal Kalbim

Hoşçakal kalbim
Seni kederli bulutların arasına bırakıyorum gözyaşlarımla
Güneş beyaz bulutların ardından tekrar çıktığında dolaşmaya
Yüzümdeki hüznün akıp gidecek son yağmurla
O zaman elbet sen de geri döneceksin bana
Beraber kuş kanadına takılacağız tekrar
Ufaksuz hayaller kuracağız gökyüzünden
Hesapsız ağlayıp hesapsız güleceğiz
Hepsinde su gibi berrak akacak aşk
Yüreğimizde kanatlar çıkacak mutluluktan
Aşka dair son sözü yeryüzüne yine biz söyleyeceğiz
Şimdilik, hoşçakal kalbim
(13.05.2013)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312591/hoscakal-kalbim.html>

Unutmak

Susmak gibi
Susturmak gibi
Zamanı durdurmak gibi içinde
Unutmak...
Alemi gömüp yüreğine
Yüreğini güneşte yakmak gibi..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312771/unutmak.html>

Ara sıra

Ara sıra
Aşk çarpar dudaklarıma
Öfke nöbetlerinde,
Keşkeler dehlizinde
Lekelenir gözlerim
'Boş ver!' derim
Pamuklara sarılı yüreğime
'Varsın ışık bile işlemez içine.'

Ara sıra
Savunmasız bir anda
Dilime tutulu ahlak düşer teker teker
Her ah, tenimdeki soğuk nefese hesap keser
Silinir gider böylece ürpertiler

Ara sıra
Etrafı toplarım,
Tozlarını alırım zamanın
Boş dolaplar yetmez
Yalan olmayan yalanlara
Bir boşluk kalır geriye
'Bir şey mi oldu?' diyenlere 'Hiç!' derim sadece.

Sonra belki,
Karlı dağların başını okşayan bir uçurtmaya tutunurum
Mavi kelebek suretinde ben,
Yok olurum düşlerinden
Kırık bir aynaya hapsolür gülün yüzüm
Seni özlemiş gibi açarım kanatlarımı
Sarıp sarmalarım dünyayı,
Kutuplara yaslarım başımı
Göz yaşlarımı tutamam
Gözlerimden buzdan dağlar düşer
Fırtınaya tutulur suskun denizler

Bakmışsın,
Gökyüzü kaybolmuş kollarımda
Ardından güneşe doğru kanatlanır dünya
Ay peşimizden koşar
Arkasında yakamozlar
Gece, bir de yıldızlar...
Kuyruğuna asılı acıya gebe bulutlar.

*Mavi kelebekler, mezarlarda açan ölüm çiçekleri ile beslenen,
kanatları mavi renkli kelebek türüdür.
Bu kelebekler Bosna savaşının ve Boşnak halkının acılarının simgesi haline gelmiştir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312956/ara-sira.html>

Küslük Destanı

Aslında ben,
karanlık bir yer bilmezdim hiç.
Karanlığı bilmediğim o zamanlarda
nur inerdi evrenin her köşesine.
Her taraf öğle vaktine tutuluydu.
Aşka tutulu gözler gibi.
Köşe, dip bucak hep aydınlık
yoktu çünkü gölgenin adı bile ortalarda
Gözleri süsleyen bu koca evren
sis farının altında kalmış ateş böceklerine mi benziyordu ne?
Bazen görürdüm,
yıldızların göz kırptığını birbirlerine
Aklım sende dercesine.
Çünkü yıldızların o zaman da elleri yoktu.
Zamanın yine bir öğle vaktinde,
evrenin tüm yıldızları küsüverdiler güne.
Yıldızlar, güneşler
bir bir söndürdüler içlerindeki ateşi.
Bilmezdim gönül ateşinin birdenbire söndüğünü.
Yiyip bitirmeden seni
hiç söner miydi
bir kere tutuşmuş aşk ateşi?
Sonsuz kere sonsuz ışıltının yerine
hiç bilmediğimiz bir şey geldi.
Hiç bilmediğimiz ve görmediğimiz.
Fısıltı halinde yayıldı adı: karanlık.
Önce turnalar taşıdılar
hiçlikten bizim diyara adını...
Çünkü karanlık
ilk turnaların kanatlarına vurmuştu
siyah damgasını.
“Kara”yı bilmeden daha,
her canlı ve de her cansız
gark oldular karanlığa
Tüm hayvanların, tüm ağaçların,
Ve hatta taşların, kayaların, dağların bile
yapışı kaldı, karanlık, bir yanına
Bir tek ateş böceklerinin yoktu gölgesi.
Siz bilmezsiniz
O zamanlar ateş böcekleri
bebek yıldızlara gebeydi
Karanlık, gölge ve gece.
Hepsi de o gün miras yazıldı güne.
O günden bu güne
karanlık vurunca güne,
gökyüzünde küs yıldızların kalp kırıkları parlar
Yine aklım sende der tüm yıldızlar.
Bu yüzden belki de
aşk denilince ilk karanlık gelir
küs bekleyen gönüllere.

Çünkü yıldızlar,
karanlıktan da önce
küslüğü hediye ettiler yüreklere.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1313107/kusluk-destani.html>

Kuklaci

Oyun kuran sen
Oyunbozan sen
Kuklaci,
Öldürdün bizi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1313298/kuklaci.html>

Bugün Adını Anmayacağım

Bugün adını anmayacağım
Velhasıl
Sensiz de dönüyor dünya
Semaha duracağım onunla
Bir elim göğü kucaklayacak
Bir elim yeri kutsayacak
ve kalbim sensiz yine atacak.

Mesela sensiz de ölüyor kediler
Kızım Beyaz'a yakacağım ağıtları,
Derin derin içime çekeceğim dumanını
Gözlerime düşecek yüreğimin kanı .

Mesela sensiz de açıyor çiçekler
Balkondaki biberler
Tarladaki bamyalar, domatesler
Güneşi selamlıyorlar her sabah ve her akşam
Avuçlarımdan su içip
Her merhabaya gülümsüyorlar.

Mesela Cumhuriyet Parkındaki al bayrak
Küsmedi hiç bir gün rüzgara
Bir ayağı öksededir oysa
Kanatları uçlarından tıraşlanmış
Unutur böyle olduğunu ama
Yakaladığı her rüzgarla
Özgürlüğe kanat çırpar gururla
Kalbim ona eşlik edecek dört nala.

Mesela ata bineceğim yine
Sen kalbimi kanatlandırıyordun ya
Müjdesu hayallerimi yeniden uçuracak
Nazlanacak, belki şaha kalkacak
Sıkı sıkı sarılacağım bu kez dizginine
Dağlar, bayırlar, ovalar
Rüya gibi önümüzde akacak.

Mesela şarkılar acıtmayacak canımı
Bahçeyi ele geçirmiş otlar boy boy
Ritm tutacağım köklerine indirirken çapayı
Uzak bir hatıra gibi olacak
Şarkıların anımsattıkları.

Velhasıl
Sensiz de dönüyor dünya.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1313549/bugun-adini-anmayacagim.html>

Misafir

Kapıma dayandı yine
İlk değil gelişi
Duvarları ördüğümden beri
Yıldızların söndüğü akşamlar
Feryat figan içinde davetsiz dalıyor içeri.

Belli ki çok dertli
Benim gibi
Aynaya bakıyorum,
Yüzümdeki karanlığı görüyorum yüzünde
Kapıdaki aynı ben,
Silkiniyorum, silkiniyorum;
Silinmiyor görüntü.

Şiirler okuyorum,
Hepsinden taze dumanlar yükseliyor
Köşesi yanık kederli
Şarkılar mırıldanıyorum,
Raks başlıyorum hüzzamla bitiyor...
Bilmezler diyorum şimdikiler,
rakı masasında yıkanan kederi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316286/misafir.html>

Son Kurşun

Anladım...
Kendim çalmışım,
Kendim oynamışım.
Sen de bunun farkındasın
Hiçbir şeyde yok hiçbir hakkın
Ardından
Yoluna saçtıklarımın
Ah'ı tutar,
Kalbim bir o kadar daha güneşte yanar
Gecenin karanlığını beraberinde yakar

Ve
Esas çocuğun
Bu filmdeki
Son kurşunu da bitti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316599/son-kursun.html>

Mesela

Mesela, nefes aldığımı biliyorsun sen
Mesela, benim için gittin, ölüsün sen
Mesela, kederimi görüyorsun, mısralarımda derdime dokunuyorsun
Mesela, öldün ya; derdin de bitmiştir senin
Mutlusundur, üzgünlüğün gülüşlerle kapanmıştır
Düнде kalmıştır elbet mutsuzluğun

Mesela, belki de yok olmaktadır hüznün
Mesela, yine de yüzün
Eskisi gibi ürkek midir?
Mesela,
Gerçeğe yaklaştıkça tedirgin
Yabancı bir tene değdikçe,
Beni hatırlar mı ellerin

Mesela, listeye attığın o iki çizik
Kalbini kanatır, eder mi delik deşik
Mesela, uzaklardan çalar mı burnuna
Mesela, kan kokusu katıştır mı mutluluğuna

Mesela, bir vedanın ömürlük yükünü
Tek başına taşır mı
'Her şey çok güzeldi.' sözü.

Mesela, bitmiş bir masal mıdır bu
Mesela, bu sonda sahi kim erdi muradına.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317030/mesela-a.html>

Melankolik Düşler

Renkli midir yalnızlık
Siyahla beyaz arasında hangi tondadır
İçinde yoğrulduğu bu sonsuz kaybolmuşluk
En çok hangi rengin gölgesinden köpürür bulut bulut
Fikrin böğrüne böğrüne
Vara yoğa vurulan darbeler
Uçlarında
Ebem kuşağından rengarenk kurşunlar
Bildiğim dağların arkasındasın
Senin
Ummanda dulda yamaç gözlerin
Duyulmaz sesin
Biliyorum
Sana da bana da aynı fal çıktı: ayrılık.

Zihinlerde dolu dizgin gri acabalar
Sensizlikle yoğrulur,
Takılır durur sonsuza fikrimin ince gülleri
Bildiğim dağların arkasındasın
Senin
Ummanda dulda yamaç gözlerin
Duyulmaz sesin
Biliyorum
Benim payım sensizlik.

Yalnızlık örtüsünün altına gömülürüm
Ağıtlar yakarım sana,
Hüzzam kokar hıçkırıklarım
Kapına gelmeden yenik düşer,
Dilsiz kalır saman alevi yakarışlarım
Bir ney büyür karamdan
Bildiğim dağların arkasındasın
Senin
Ummanda dulda yamaç gözlerin
Duyulmaz sesin
Biliyorum
Senin payın da yalnızlık.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317895/melankolik-dusler.html>

Düşlerimden Düşürdüm Seni

Dün gece,
Düşlerimden düşürdüm seni
Çünkü anladım
Senin de yokmuş bir farkın
Kendi cennetinden kovan
İnanmayı bıraktığın Tanrıdan.

"Öyle bir şey söyle ki
Ne var yok söyleyim içimden
Kalmasın hiçbir şey senden" diye
Boşuna yalvarmışım sana önceki gece
Yanı başımdaymış meğer
Aradığım kelimeler

Dün gece,
İlk merhabanı bulduğum yerdeydin
Çiçek açıyordun yine
Çiçekler açıtırıyordun belki de
Yeni baharlar peşindeydin
Çiçek açamasam da
Benim gözümde çok daha güzeldin.

Bir Cem Adrian şarkısı kaldı geriye
Hep ters düştün bu şarkının sözlerine
Ve de şiirlerim,
gözyaşlarımla yıkanan mısralarım
Bir gün hepsi
Semada yankılanacak Adrian'ın sesinde
O zaman alma hiçbirini üzerine
Çünkü içimdeki yansımana yazılmıştı hepsi de.

Ankara'nın serin akşamları
Kurtuluş parkında, soğutuyor ateşimi.
Parkın yollarında görmeden gelip geçenleri
Yürüyorum saatlerce,
Peşimdeki hayaletten kaçır gibi,
Kulağımda Cem Adrian'ın sesi.

Bu gece, Kurtuluş parkına gideceğim yine
Ömrü sürer gibi yürüyeceğim,
Kavga edeceğim hayalinle
Koşu yolunda yatan köpekleri seveceğim,
Seni sever gibi gezecek ellerim üzerilerinde
Kaçacaklar bunu fark ettiklerinde
Gözlerim ışıklanacak gene
Hayata umursuz çocukların gülüşlerinde
Sonra haberim yokmuş gibi,
Hayat atlanmış peşimdeymiş gibi
Düşürecekim kalbimden seni,
Usulca bırakacağım girişteki römorkun dibine
Gizleyerek herkesten kendimi
Kafamda kırmızı şapkam, ve de maskem yüzümde
Polis bile bulamayacak beni
Çünkü ben
Ellerimi açmış bir şekilde
Taş kesilmiş olacağım bir anda
O küçük havuzun ortasında.

Muhtemelen yine
Unutamam seni
Silemem hayalinle coşan izleri

Boşaltmam kalbimdeki yerini
Sadece,
Kör ettim gözlerimi
Düşlerimden düşürdüm seni.

Bu son.
Bu gerçek bir elveda.
Dün gece geldi
Beklediğim unut kuşları da
Yine de güzeldi seni sevmek, yalancı tanrım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318199/duslerimden-dusurdum-seni.html>

Öyle İŖte

Söz dinlerim ben,
Uslu bir kız çocuğu çeker elimden
"Git!" dedin gittim,
"Gel!" demeden çıkmam cehenneminden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1318341/oyle-iste.html>

Yirmi Birinci Gün Notları

Kıyamet koştu
Biz yok olduk

Sen, ben kaldık geride.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1354690/yirmi-birinci-gun-notlari.html>

Taklacı Güvercin

Umutlarımı sattım bugün
Üç beyaz inciye verdim gitti bir eskiciye
Mektep Sokak'ın tepesindeydim
Taklacı bir güvercin süzüldü
Aliverdi elimden birisini
Yuvarlandı yokuş aşağı diğer ikisi
İkinci vaktiydi
Gölgeler büyümüşdü
Taklacı güvercin kartal donuna bürünmüşdü
Al bayrağa öykündü gökyüzünde süzüldü
Esen rüzgarın adıydı karayel
Bağırdaki ateşi söndürürmüş derler
İncilerin peşinden koştum
Bağrım açık, nefes nefese
İncesu'ya indik birlikte
Baktım kalbim donmuş
İncesu incileri yutmuş
Akşam gürültüsüne karışan
Bir ıslık çaldı geriden
Döndü kümesine taklacı güvercin bekletmeden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1356107/taklaci-guvercin.html>

Divane Kuşu

Sen kör
Ben kör
Zaman nankör
Ekmek banıyor yüreğime
Heybemde vedasız ayrılıklar
Kim bilir daha kaç bahar
Düşlerimi bırakacağım nadasa

Yine kuşlara bu bahar
Yine börtü böceğe
Yine herkes için duvar
İçimdeki bu fırtınalar

Sen kör
Ben kör
Zaman nankör
Hepimiz kendi mezarımızı kazıyoruz
Kelebek olma umuduyla

Konuşur konuşur susarım belki
Divane kuşu gibi kalbime
Taş oturur dudaklarından dökülen
Kanatlarımı açar yine göğü kızıla boyarım
Gün bitmiş dersin
Sen de susarsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357176/divane-kusu.html>

Bugün

Bugün
Toprağın kanla yoğrulduğu gündür
Göklerin duayla dolduğu gündür
İmanın şehadete doyduğu gündür
Toprağın vatan olduğu gündür

Bugün
Allah nidasının topu yuttuğu gündür
Tevhidin küffarı boğduğu gündür
Mehmet'in Mehmet'e uçtuğu gündür
Toprağın vatan olduğu gündür

Bugün
Bir neslin tohum olduğu gündür
Vuslatın erteye kaldığı gündür
Sancağın kuş olup uçtuğu gündür
Toprağın vatan olduğu gündür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358686/bugun.html>

Tirbuşon

Kesin gözümün önündedir
Kaç saattir arıyorum
Çekmeceler, dolaplar
Tekerlemeyle da çağırdım
"Şeytan aldı götürdü satamadan getirdi"
Nafile, kırıldıktan sonra şişe
Çıkacak ortaya iyice belli etti niyetini
İçme diye Rabbimin hikmetidir kesin
İşime gelmedi bu yorum lakin

Yine sana yoracağım körlüğümü
Açılamamış bir şişem var,
Tirbuşonu al; gel beraber içelim
Azıcık muhabbet ederiz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359156/tirbuson.html>

Bir Kedinin Yokluğu

Bir kedi gördüm rüyamda
Elleri ayakları aynı ben,
Bir tek kafası kedi kafası
Bulut bulut tüyleri
Kah beyaz köpük köpük
Kah keder yüklü

"Neredesin sen oğlum" diye acınsındım
Hasret gibi ağır aktı kelimeler
"Cennette" dedi
"Nasıl olur" diye sordum
"Kalbin benim cennetim anne" dedi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1359746/bir-kedinin-yoklugu.html>

Yıldız Nasıl Ölüür?

Dağladılar Mı seni yıldız
Dağladılar değil Mi seni yıldız
Her yanın içi su dolu kabarcık
Gördüm karanlığını
Karanlığın içinde kabarcıkları
Kabarcıkların nasıl parladığını
Kaç sene süreceğ bu yolculuğun
Sen iyileşirken ben sana ağlayacağım
Ben seni bileceğim yıldız
Sen kendini gözlerimde göremeyeceksin
Gözlerim kapanacak bir gün
Sen de önce o gözlerde öleceksin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361677/yildiz-nasil-olur.html>

Midas'ın Kulakları Nerede?

Sorular var
Sorular
Cevapları can acıtan...

Mecnun gibi olmak lazım der bilge
Yolun, çöl ardında görünmez bir dağ
Kader örmüştür bilesin çoktan
Gönül işli ince bir ağ

Sırtına yüklen öyle git kederi
Leyla da durdu bak kendi yoluna
Var bul sen de içinde yeşereni
Sırtındaki yükü doyur susuz çölü
Yanan yüreğinden kim bilir neler biter

Sus küllerinden doğarken umut
Hikaye bitse de sen sonunu unut
Sokaklara ad veren aşıklar
Böyle tutunacaklar zamana

Gitmeler... Kapıdan geri dönmeler
Sorular... Cevaplarından korkulan sorular
Sorulmayan sorular
Kim daha cesursa onun elinde patlayan sorular

Bitti desen bitmez,
Bitsin dese bitmez
Taze bir mezar yüreğinde
Boram boram toprak kokar
Aşk kokar dört duvar arasında

Necisin, nesin
Akıl bir yele tutulmuş
Bilinmezliğe mahkum
Daha nice acıya gebesin

Kelimeler düşer ağzından hiçliğe
Kör, derin kuyular yok artık yer yüzünde
Dost da yoksa kulak verecek sözüne
Kuyu da sen olursun Midas da

Bu hikayede Midas'ın kulakları nerede?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362354/midas-in-kulaklari-nerede.html>

Anka ile Mecnun

Köşe başında gözlerim,
Beklerim
Yağmur düşer senin yerine

Dalarım denizlere
Fırtına olurum
Git dersin
Süt liman olur kederim

Öfke sellerine bırakırım kendimi
Yıkarım tüm güzel şeyleri
Hayalin düşer aklıma
Yedi renkli taşlar takar başına mavi dünya

Adını silerim defterden
Yeni adlar eklerim üzerine
Çare yoktur bilirim
Kalbimin derdine
İlle de sen ille de sen
Yara da sen derman da sen

Mecnuna dönüp yanmak var
Hiçliğe varmak var
Bu dert benim için
Bir Sığla'nın koynunda
Dert ile var olmak var

Köşe başında gözlerim
Beklerim
Yağmur düşer yangınım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362671/anka-ile-mecnun.html>

Sonsuzluk Felsefesi

Sonsuzluk nedir?
bir fısıltıyla yağmur tanelerine yüklenen
Ezelden beri sorulagelen soru buydu
sıradan bir günde
acı içinde,
Dünya çılgık çılgına
kalbini yazdı gökyüzüne
'Aşk' sözü yankılandı içinde
karanlığa tutulu kaldı ay
ve fısıltı taneleri
gökyüzüne taşıdı
yeryüzündeki ateşi
ardından sonsuzluk doğdu
aşkla, acıyla, yankılanan sedayla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363316/sonsuzluk-felsefesi.html>

İç Sesle Monolog

Se-vi-yo-rum
Saçmalama
Sahiden se-vi-yor-dum
Çok zaman olmuş gibi
Aslında çok sev-dim
Olmaz öyle şey deme
Gerçekten sev-miş-tim
Neden inanmıyorsun
Bak yaralarım
Delik deşik kalbim
Bilmem ki, hiç demedi
Demesi gerekmez miydi
Deseydi belki çiçeklerim ayaz yemezdi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366040/ic-sesle-monolog.html>

Ahlara Çağrı

Çağır bulutları
Senden beklenen sadece bir seda
İstersen kuyuya, istersen kulağa
Kalbin işi değil bu sessizlik
Bir ses ver
Yaşadığını bilsin dünya
Ünlen artık bulutları
Alsın üzerinden karayı
Yıkasın be,
Kalbini de yıkasın,
Es geçmesin keza dünyayı
Kuyuya Yusuf ol
Kamışa dere, ruha ney ol
Ahlara düşsün gebe karanlıklardan
Ateşe İbrahim ol
Bu bekleyiş hangisinindir
Züleyha'nın mıdır yalancı muştalara gül açan
Rumi midir onlara şükreden
Taşa kim can verdi bilmez misin
Akıl dediğin bir ucu cehenneme komşu
Bir ucu arafta bekler yolcusunu
Yarı yolda bırak artık
Çağır bulutları
İstersen yalancı muştalara gül açan Züleyha ol
İstersen rabbine şükreden Rumi ol
Ahlara ney ol
Senden beklenen sadece bir seda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366843/ahlara-cagri.html>

Sokak Lambasının Hazin Hikayesidir

Pencere karşısındaki sokak lambası
Her gece yalnızdır
Öksüzdür
Bekler durur gölgeni
Tek başına gözetler beni

Gece olunca
Göz kırpar arada
Diğer öksüzleri yoklar
Tatlı merhabası

Geceleri
Üzerine değer ay ışığının eli
Güzelleşir
Yağmurla dertleşirken bir başka güzeldir
Kar tutarken bedeni şavkı deler ya karanlığı
Devleşir köhne sokak lambası
Onu gözetleyen hoş bakışlarda

Ve gözlerin
Yine de gözlerini arar gözlerim
Sokak lambasının altında
Karanlıkta, yağmurda ve de karda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1368277/sokak-lambasinin-hazin-hikayesidir.html>